

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobkyně: **S. E.**
bytem P. 16, Ch.
zastoupená JUDr. Svatavou Míčkovou, advokátkou
sídlem Šumavská 15, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín

za účasti: **D. D.**
bytem P. x, Ch.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.5.2016, č.j. KUZZL 32911/2016, sp.zn. USP 22302/2016 ÚP-IS,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně podala ke zdejšímu soudu žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.5.2016, č.j. KUZL 32911/2016, sp. zn. KUSP 22302/2016 ÚP-IS, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti usnesení Městského úřadu v Chropyni, odboru výstavby a životního prostředí (dále jen „stavební úřad“), ze dne 19.2.2016, č.j. MCH 620/2016, sp. zn. 5118/2014/OVŽP, kterým bylo podle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zastaveno řízení o dodatečném povolení stavby „Změny rodinného domu č.p. x před jeho dokončením, Plešovec“ na pozemku st. parc. x v k.ú. Plešovec, která je ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení. Důvodem pro zastavení řízení o dodatečném povolení stavby byla skutečnost, že stavební úřad v průběhu řízení zjistil, že pro stavbu bylo vydáno kolaudační rozhodnutí již v roce 1970.

II. Shrnutí žaloby

2. Žalobkyně řadou dílčích námitek brojí proti důkazům, na základě kterých stavební úřad dospěl k závěru, že stavba byla zkolaudována v roce 1970 (konkrétně proti fakturám za stavební práce z období od 4.7.1969 do 28.10.1970, které doložila osoba zúčastněná na řízení, a proti kopii části knihy povolených staveb vedené ONV Kroměříž).
3. Žalobkyně nesouhlasí ani se způsobem opatření kopie knihy povolených staveb ze strany žalovaného, neboť je to účastník řízení, kdo je povinen navrhopvat důkazy; dle názoru žalobkyně není nikde uvedeno, že by měl být v tomto směru aktivní správní orgán. Takovým postupem došlo k porušení čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) i čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“).
4. Žalobkyně dále namítá, že stavební úřad rozhodl o zastavení řízení o dodatečném povolení stavby i přesto, že stavba vykazuje statické závady. Dále namítá, že vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu, avšak na základě napadeného i jemu předcházejícího rozhodnutí požívá vlastnické právo osoby zúčastněné na řízení k předmětné stavbě více ochrany než vlastnické právo žalobkyně ke stavbě v jejím vlastnictví (tím byl porušen čl. 11 Listiny).
5. Ze shora uvedených důvodů žalobkyně považuje napadené i jemu předcházející rozhodnutí za nezákonné a navrhuje, aby je zdejší soud zrušil. Na svém procesním postoji setrvala po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí a navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Na svém procesním stanovisku setrval během celého řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

7. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
8. Zdejší soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.); vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
9. Žaloba není důvodná.
10. Zdejší soud nejprve přistoupil k posouzení námitek proti způsobu, jakým stavební úřad opatřil kopie části knihy povolených staveb.
11. Ze spisu k tomu vyplynulo, že rozhodnutím ze dne 1.9.2015, č.j. MCH 4654/2015, stavební úřad v řízení o přestupku osoby zúčastněné na řízení dospěl k závěru, že osoba zúčastněná na řízení spáchala přestupek podle § 178 odst. 1 písm. f) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), neboť užívala předmětnou stavbu č.p. x bez kolaudačního rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu podala osoba zúčastněná na řízení odvolání. V rámci odvolacího řízení žalovaný ve svém archivu dohledal knihu staveb povolených ONV Kroměříž za období od roku 1961 do roku 1984, z níž vyplynulo, že předmětná stavba osoby na řízení zúčastněné byla zkolaudována dne 28.10.1970. Žalovaný proto rozhodnutím ze dne 9.11.2015, č.j. KUZL 68527/2015, shora uvedené rozhodnutí stavebního úřadu o spáchání přestupku podle § 178 odst. 1 písm. f) stavebního zákona zrušil a řízení o přestupku zastavil.
12. Tato kopie části knihy povolených staveb následně posloužila jako podklad v řízení o dodatečném povolení stavby č.p. x. O jeho obstarání pořídil žalovaný úřední záznam ze dne 15.12.2015, č.j. KUZL 77323/2015, sp. zn. KUSP 57129/2015 ÚP-IS, ze kterého je zřejmé, kde a od koho stavební úřad kopii části knihy povolených staveb získal.
13. Podle § 50 odst. 1 správního řádu mohou být podklady pro vydání rozhodnutí zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. V souladu s odst. 2 citovaného ustanovení podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán.
14. Podkladem pro rozhodnutí tak mohou být jak důkazy navržené správnímu orgánu účastníky řízení, tak důkazy, které provede správní orgán z vlastní iniciativy. Pokud tedy stavební úřad v posuzované věci provedl jako důkaz kopii části knihy povolených staveb,

pak takovému postupu zdejší soud nemůže nic vytknout. Z uvedeného je zřejmé, že jako podklad pro rozhodnutí může sloužit jakákoli listina, která byla opatřena v souladu se zákonem. Tak tomu bylo i v daném případě. Nelze tak přisvědčit žalobkyni, že by tímto postupem byla porušena její základní práva chráněná čl. 36 odst. 1 a 2 Listiny nebo čl. 6 Úmluvy.

15. Pokud jde o námitky žalobkyně směřující proti obsahu důkazů, tak ani ty zdejší soud neshledal důvodnými.
16. V posuzované věci je spornou otázka, zda předmětná stavba č.p. x byla v minulosti zkolaudována. Klíčovým důkazem pro závěr žalovaného i stavebního úřadu, proti kterému žalobkyně brojí, je právě kopie části knihy staveb povolených ONV Kroměříž.
17. Obsahem této kopie knihy je seznam staveb, u kterých byla podána žádost o stavební povolení od 28.4.1969 do 1.8.1969. Pod číslem 80 (kopie však pravděpodobně neobsahuje celé číslo) je uveden záznam o žádosti o stavební povolení podané J. a H. B. z P. (což, jak plyne ze správního spisu, jsou právní předchůdci osoby zúčastněné na řízení) na novostavbu rodinného domku v hodnotě 228 550 Kčs ze dne 4.7.1969. Stavební povolení bylo vydáno do 4.7.1972. V následující kolonce, ve které jsou uváděna data kolaudace, je tužkou (obdobně jako v jiných řádcích na listu kopie části knihy) dopsáno datum 28.10.1970.
18. Z údajů obsažených v knize povolených staveb i zdejšímu soudu vyplývá, že předmětná stavba byla zkolaudována v roce 1970, jak správně dovedl žalovaný i stavební úřad. Na tomto závěru nic nemění domněnky žalobkyně o možném dopsání data kolaudace „kýmkoliv a kdykoliv“. V kolonce obsahující data kolaudace se nejedná o ojedinělý případ, kdy bylo datum dopsáno tužkou. Ze samotného dopsání data tužkou nelze tedy bez dalšího dovozovat, že by se jednalo o falsum. Obdobně není významná skutečnost, že kniha je nazvána jako kniha povolených staveb a nikoliv staveb zkolaudovaných, neboť obsahuje i údaje o kolaudaci staveb.
19. Pokud žalobkyně dovozuje nezkolaudování stavby ze skutečnosti, že osoba zúčastněná na řízení zahájila kolaudační řízení stavby v roce 1981, pak jí soud ani v tom nedává zapravdu. Jak k tomu uvedl v rámci odůvodnění prvostupňového rozhodnutí stavební úřad, *„kolaudační prohlídka, provedená dne 5.11.1981 nebyla provedena na základě žádosti vlastníka (v oznámení o provedení místního šetření je kolonka „na základě Vaší žádosti ze dne“ proškrtnuta)“* *„[ž]ádost vlastníka ani uživatele stavby o kolaudaci č.p. x v roce 1981 v příslušném spise založena není.“* Zmiňovaná „kolaudační prohlídka“ v roce 1981 tak nebyla iniciována vlastníky předmětné stavby a nelze z ní proto dovozovat, že stavba nebyla v roce 1970 zkolaudována.
20. Stejně tak nelze dovést nezkolaudování stavby z toho, že její tehdejší vlastníci nepožádali o zápis stavby do katastru nemovitostí. Byť mohla být taková nečinnost tehdejších vlastníků dána neexistencí kolaudačního rozhodnutí, mohla být také způsobena jejich neznalostí či liknavostí. Nelze přitom přehlédnout, že stavba byla zapsána do katastru nemovitostí v roce 1974 (úřední záznam ze dne 15.7.2015). Přestože se tak nestalo na základě žádosti vlastníků stavby, nýbrž *ex offio* (po místním šetření provedeném tehdejšími

orgány geodézie na základě § 5 odst. 2 vyhlášky č. 23/1964 Sb.), lze se oprávněně domnívat, že nezkolaudovaná stavba by takto zapsána nebyla. Rovněž nelze přehlédnout, že podle § 4 odst. 2 zákona č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí, v rozhodném znění, se „u nových staveb ve vlastnictví občanů zápisy provádějí na základě rozhodnutí o udělení popisného nebo evidenčního čísla a geometrického plánu“. Byl-li tedy proveden zápis stavby do evidence nemovitostí, musely být tyto listiny předloženy. Soud je přitom toho názoru, že pokud se v archivu nenacházejí, neznamená to, že předloženy nebyly. Mohly se totiž jednoduše ztratit.

21. Stavební úřad tak měl dostatečný podklad pro závěr, že předmětná stavba byla zkolaudovaná v roce 1970, a to včetně eventuálních vad, resp. odchylek od projektové dokumentace.
22. Žalobkyni lze přisvědčit, že s ohledem na nedochování kolaudačního rozhodnutí není zřejmé, v jakém rozsahu byla stavba zkolaudována. Nicméně právě ve vztahu k této skutečnosti se uplatní v napadeném i jemu předcházejícím rozhodnutí zmiňované stanovisko veřejného ochránce práv ze dne 3.7.2013, sp. zn. 8284/2012/VOP (dostupné v evidenci stanovisek ombudsmana), dle kterého „[v] případě starších povolených staveb, u nichž panuje pochybnost, zda byly provedeny v souladu s vydanými povoleními, by měl stavební úřad postupovat maximálně obezřetně. Přihlédnout musí ke všem důsledně zjištěným okolnostem a zvolit řešení, jež bude dostačující z hlediska zabezpečení veřejného zájmu, který stavebnímu úřadu přísluší chránit“. S tímto názorem se zdejší soud plně ztotožňuje. V posuzované věci z kopie části knihy povolených staveb vyplývá, že stavba byla v nějakém rozsahu zkolaudována. V takovém případě by ve vztahu k otázce rozsahu kolaudačního rozhodnutí nebylo ve veřejném zájmu spekulovat o tom, zda zkolaudována byla pouze část stavby, příp. jaká, pokud to z konkrétních skutkových okolností případu není zřejmé nebo alespoň značně pravděpodobné. V takových případech převáží dobrá víra vlastníka předmětné stavby v její kolaudaci jako celku. Ostatně žalobkyně žádné konkrétní důkazy o tom, že předmětná stavba zkolaudována jako celek nebyla, nenavrhuje.
23. Co se týče faktur na stavební práce z období od 13.2.1969 do 7.11.1970, které osoba zúčastněná na řízení doložila v průběhu správního řízení, tak ty byly toliko podpůrnými důkazy; tak k nim také správní orgány přistoupily. Ve vztahu ke kolaudaci stavby z nich nelze nic konkrétního dovodit.
24. Je tedy třeba uzavřít, že stavební úřad si opatřil kopii části knihy povolených staveb v souladu se zákonem a z obsahu této kopie plyne, že k vydání kolaudačního rozhodnutí došlo v roce 1970. Stavební úřad tedy v souladu se zákonem řízení o dodatečném povolení této stavby podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu zastavil, neboť se žádost stala zjevně bezpředmětnou. Zdejší soud tak neshledává tyto námitky důvodné.
25. Soud neshledal důvodnou ani žalobní námitku týkající se zásahu do vlastnického práva žalobkyně. Žalobkyně takový zásah spatřuje v tom, že stavební úřad zastavil řízení o dodatečném povolení stavby přesto, že dle jejího názoru technický stav této stavby ohrožuje stavbu v jejím vlastnictví. Předmětem řízení o dodatečném povolení stavby však zásadně není posuzování statiky této stavby, nýbrž toho, zda byla stavba postavena

v souladu s právními předpisy, případně zda byla v souladu s povolením také postavena (jako tomu bylo v daném řízení). Otázka statiky stavby, případně jejího technického stavu může být řešena jinými prostředky, které právní řád obsahuje. Pokud se tedy žalobkyně cítí dotčena na svém vlastnickém právu špatným technickým stavem předmětné stavby, je na ní, aby k obraně svého práva použila odpovídající právní prostředky.

V. Závěr

26. Žalovaný podle zdejšího soudu aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud tedy žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náhrada nákladů řízení

27. O nákladech řízení účastníků rozhodl zdejší soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně nebyla ve věci úspěšná, a proto jí nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.
28. Osobě zúčastněné na řízení nebyla soudem uložena žádná povinnost, v souvislosti s jejímž plněním by jí náklady mohly vzniknout. Zdejší soud tak rozhodl, že tato osoba nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 5. září 2018

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu